

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (cross-sectional descriptive study) เพื่อศึกษา อัตราความชุกของการสูญเสียการได้ยิน การใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงของพนักงาน และความสัมพันธ์ ระหว่างการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงกับการสูญเสียการได้ยิน โดยศึกษาในโรงงานผลิตอาหาร กระป๋องขนาดใหญ่แห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 85.0 ของประชากรที่ศึกษาทั้งหมด 207 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เครื่องตรวจสมรรถภาพการได้ยิน และแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ แบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล การใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงของพนักงาน และอุปสรรคของ การใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง โดยแบบสอบถามการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง ประกอบด้วย ความถี่ของการสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันเสียง และวิธีการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง ซึ่งความถี่ของการสวมใส่ อุปกรณ์ป้องกันเสียงเป็นลักษณะให้เลือกตอบ ได้แก่ ใช้ทุกครั้งและสวมใส่ตลอดเวลาที่ทำงาน ใช้ เป็นบางครั้ง และไม่เคยใช้เลย ส่วนวิธีการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงคัดแปลงมาจากแบบวัดพฤติกรรม การใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงของ เรียร์ ไชย ชักทวงษ์ (2541) มีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่าให้เลือก ตอบ 3 ระดับ จำนวน 6 ข้อ ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ .8 และค่าความเชื่อมั่นของ แบบสอบถามเท่ากับ .7 ส่วนอุปสรรคของการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงใช้เป็นคำถามปลายเปิด

หลังจากผ่านขั้นตอนการควบคุมคุณภาพเครื่องมือแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไป ดำเนินการรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและวิเคราะห์หา ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติไคสแควร์ (χ^2)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. จากการตรวจสมรรถภาพการได้ยินในกลุ่มตัวอย่าง 176 คน พบอัตราความชุกของ การสูญเสียการได้ยินของพนักงานในโรงงานที่ศึกษาเท่ากับร้อยละ 21.0

2. การใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงของพนักงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง ร้อยละ 51.1 และไม่เคยใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงเลย ร้อยละ 48.9 เมื่อพิจารณาความถี่ของการสวมใส่และวิธีการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงในกลุ่มที่เคยใช้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงเป็นบางครั้ง ร้อยละ 71.1 และใช้ทุกครั้งและสวมใส่ตลอดเวลาที่ทำงาน ร้อยละ 28.9 ส่วนวิธีการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวิธีการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงถูกต้องในระดับปานกลาง ร้อยละ 61.1 และระดับสูง ร้อยละ 38.9

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงกับการสูญเสียการได้ยิน พบว่า ความถี่ของการสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันเสียงไม่มีความสัมพันธ์กับการสูญเสียการได้ยิน ($\chi^2 = 2.684$) ส่วนวิธีการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง พบว่า ความถูกต้องของวิธีการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงมีความสัมพันธ์กับการสูญเสียการได้ยินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 6.243$)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบอัตราความชุกของการสูญเสียการได้ยินที่ค่อนข้างสูง และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอัตราการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงต่ำและใช้อย่างไม่สม่ำเสมอ และพบว่าความถูกต้องของวิธีการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงมีความสัมพันธ์กับการสูญเสียการได้ยินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการสูญเสียการได้ยินที่อาจเกิดจากการทำงาน พยาบาลอาชีวอนามัย เจ้าของสถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรดำเนินการ ดังนี้

1. การป้องกันการสูญเสียการได้ยินจากการทำงาน ควรเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง เพื่อให้คนงานตระหนักถึงประโยชน์ของการใช้ และมีการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงในขณะที่ทำงานได้อย่างถูกต้องและสม่ำเสมอ
2. สถานประกอบการควรมีมาตรการควบคุมเสียง เช่น ลดการเกิดเสียงที่แหล่งกำเนิด การหมุนเวียนคนงานเพื่อลดการรับสัมผัสเสียง และการให้คนงานสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันเสียงขณะทำงาน
3. สถานประกอบการควรป้องกันปัญหาการสูญเสียการได้ยิน โดยจัดให้มีโครงการอนุรักษ์การได้ยินขึ้น และนำคนงานที่สัมผัสเสียงเกินกว่า 85 เดซิเบล (เอ) ขึ้นไปในการทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวันเข้าโครงการอนุรักษ์การได้ยิน ซึ่งประกอบด้วย การตรวจวัดระดับเสียงในสภาพแวดล้อมการทำงานและการควบคุมเสียง การตรวจสมรรถภาพการได้ยินของคนงานและเฝ้าระวังการสูญเสียการได้ยินในคนงาน การให้ความรู้แก่คนงานเกี่ยวกับประโยชน์ของการใช้

อุปกรณ์ป้องกันเสียง การให้คนงานสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันเสียงขณะทำงาน และการเก็บบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับโครงการอนุรักษ์การได้ยินที่ได้จัดทำขึ้น

ข้อจำกัดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาที่เป็นลักษณะของกรณีศึกษา โดยไม่ได้ทำการสุ่มตัวอย่าง ดังนั้นจึงต้องมีความระมัดระวังในการนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงของคนงาน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวางแผนในการแก้ไขปัญหาการไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงของคนงานต่อไป
2. ควรศึกษาเชิงวิเคราะห์เพื่อให้เห็นประโยชน์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงในการป้องกันการสูญเสียการได้ยิน เช่น การศึกษาย้อนหลังเพื่อศึกษาความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ยินในกลุ่มคนงานที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงกับกลุ่มที่ไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง
3. ควรศึกษาสาเหตุหรืออุปสรรคต่อการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงในเชิงคุณภาพหรือศึกษาแบบเจาะลึกเพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาใช้ในการแก้ไขสาเหตุที่ทำให้คนงานไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงต่อไป
4. ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่อาจมีผลต่อการได้ยินของคนงาน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการทำงานกับการสูญเสียการได้ยิน ความสัมพันธ์ระหว่างการรับสัมผัสเสียงที่ระดับความดังแตกต่างกันกับการสูญเสียการได้ยิน